

§ 8.

Til Lønninger ved Lystflove og andre Institutioner under Skovvæsenets Bestyrelse kan anvendes i det Hele indtil 1,700 Rd. aarlig.

§ 9.

Til Bestridelse af Skovkasfererforretninger kan foruden Procenter af indkomne Skov-auctionspenge anvendes til faste Lønninger 550 Rd. aarlig.

§ 10.

De i §§ 1, 2 og 4 nævnte Embedsmænd udnævnes af Kongen og ere pensionsberettigede.

Pf de til enhver Tid ansatte Skovfogder kan der tillægges Halvdelen kongelig Udnævnelse og Pensionsberettigelse efter en Tjenestetid af 10 Aar som Skovfoged.

Derhos forbeholdes der de nu ansatte, ikke-pensionsberettigede Skovfogder og Dpshynsmænd den Ret til at tildeles kongelig Udnævnelse og Pensionsberettigelse, som ved Lov af 8de Decbr. 1859 § 8 er indrømmet dem efter 10 Aars Tjenestetid, dog saaledes, at Antallet af pensionsberettigede Skovfogder og Dpshynsmænd aldrig maa overstige 32.

§ 11.

Til at forestaae Skovrevisionsarbejderne og til i Forbindelse med vedkommende Districtsskovrider og en anden, dertil antagen Skovrider at gjøre Forflag til Revisionsplaner for Skovdistricterne ansættes en Skovtaxator, der antages paa Dpftigelse og lønnes med 1,200 Rd. aarlig.

De fornødne Lønninger til Assistenten hos Skovtaxatoren bevilges ved Finantsloven.

§ 12.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1870; den underkastes en Revision inden Udløbet af Finantsaaret 1879—80.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforflag.

De Lønningsbestemmelser, som ere givne for Skovvæsenets Embedsmænd og Bestillingsmænd ved Lovene af 25de Februar 1851 og 8de December 1859, have i længere Tid krævet til en Revision, navnlig fordi den sidstnævnte Lov omfattede den tidligere flest- og mest Dverforster-Inspection, og derfor normerer et Antal af Embedsmænd og Besjente m. v., der ikke svarer til de nuværende Forhold. Ministeriet har imidlertid ikke meent at burde indskrænke sig til en slet og ret Revision af de ved disse Love givne Lønningsbestemmelser, men har fundet sig opfordret til tillige at underkaste den ved samme givne

Organisation af Skovvæsenets Bestyrelse en omhyggelig Drøftelse. Man er derved kommet til det Resultat, at der fortiden ikke bør foretages nogen Forandring med Dverforsterinstitutionen eller i Dverforsterernes Antal, og at Skovriderdistricternes nuværende Omfang og Inddeling er saaledes, at Skovriderne kunne røgte de dem betvøede Forretninger paa en saa forsvarlig Maade, som et godt og kraftigt Skovbrug kræver det. Derimod antager Ministeriet, at Organisationen, forsaavidt angaaer det Skovrideren nærmest underordnede Personale, har sine Mangler, og skal i saa Henseende bemærke Følgende.